

การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน
โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การพัฒนาทักษะ
ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว*
DEVELOPMENT OF VOCATIONAL SKILLS FOR STUDENTS'
EMPLOYABILITY BY USING “CLEAR MODEL”, IN O22102,
OCCUPATION, ACADEMIC YEAR 2022, TESSABAN JUNGHUA SCHOOL

อัญชลี แก้ววิเศษ*

Unchalee Kaewwiset*

โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว

Tessaban junghua School, Thailand

*Corresponding Author E-mail: suddadapong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน ศึกษาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน ศึกษาความสามารถด้านทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR” ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน คณะกรรมการวิชาการและผู้ปกครองที่มีต่อการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือ 1) นักเรียน ห้อง ม.2/3 จำนวน 30 คน 2) คณะกรรมการวิชาการ จำนวน 9 คน 3) ผู้ปกครอง จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบบันทึกผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนตามสภาพจริง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนอยู่ในระดับมาก
3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน หลังการพัฒนาตามสภาพจริงมีเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 81.25 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* Received August 16, 2023; Revised September 17, 2024; Accepted September 19, 2024

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการวิชาการที่มีต่อการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, ทักษะอาชีพ, โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop students' vocational skills necessary for employment, 2) investigate these skills, 3) assess students' proficiency in these skills using the "CLEAR Model," and 4) investigate the satisfaction of students, academic committees, and parents regarding these skills. The sample group comprised (1) 30 secondary students from Mathayomsueksa 2/3, (2) 9 academic committees, and (3) 30 parents. The research tools were questionnaires and student quality assessment result records based on actual conditions. Statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation.

The research showed that:

1. The quality level of students' vocational skill development required for employment was high.

2. The results of the data analysis of occupational skills for employment of students are at a high level.

3. After the post-test under actual conditions, the student's ability in vocational skills required for employment averaged 81.25%. Importantly, the student's learning achievement after the post-test was higher than the pre-test, with a statistical significance of .01.

4. Results of data analysis on satisfaction of students, parents, and committee members. Academics towards the development of vocational skills for students' employment are at a high level.

Keywords: Skill Development, Vocational Skills, Jung Hua Municipal School

บทนำ

การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพต้องอาศัยครูผู้สอนที่มีทักษะในการจัดการเรียนรู้ มีเจตคติต่อวิชาชีพครูที่ดี มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง โดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 เป็นทักษะแห่งอนาคตใหม่ที่ครูควรมีทักษะและคุณลักษณะที่รองรับเข้าถึงเพื่อสร้างนวัตกรรมบริหารจัดการชั้นเรียนแนวใหม่ โดยครูจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมมากยิ่งขึ้น เพื่อช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในมิติที่ถูกต้อง จะพัฒนา

ผู้เรียนที่เป็นเยาวชนในยุคใหม่ได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน (วันทนา สิงห์นา, 2560) สอดคล้องแนวการจัดการศึกษาตาม มาตรา 22 ที่ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ เป้าหมายหลักของการพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย คือ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ด้วยกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลง ความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ 1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง 4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา 5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ 6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว สังกัดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองพัทลุง ใกล้สถานีรถไฟพัทลุง การคมนาคมสะดวก สามารถใช้รถจักรยาน จักรยานยนต์ และรถยนต์ การเดินทางและการขนส่ง มีความสะดวก ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ประกอบอาชีพหลักคือเกษตรกรรม ได้แก่ การทำนา ปลูกผัก เลี้ยงสัตว์ และรับจ้างทั่วไป คนในชุมชนมีวิถีชีวิตความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย ผู้วิจัย เป็นครูผู้สอน โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว กลุ่มสาระการงานอาชีพ ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาให้สนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี และเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดอย่างมีวิจารณญาณ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการแก้ปัญหาอย่างชาญฉลาด มีความสามารถในการสื่อสาร รู้เท่าทันสื่อ มีคุณธรรม จริยธรรม มีน้ำใจ มีระเบียบวินัยและมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น สามารถดำรงชีวิตอยู่ใน

สังคมได้อย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความดีงามและความถูกต้อง คุณภาพของผู้เรียนเกี่ยวกับทักษะในศตวรรษ ที่ 21 ยังคงเป็นโจทย์ที่ท้าทายศักยภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะมาตรฐานที่ 2.1 ที่กำหนดไว้ว่า “นักเรียนเข้าใจ มีทักษะที่จำเป็นในงานอาชีพ มีประสบการณ์การทำงาน เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพที่สุจริต ใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรมและเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ” สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว นักเรียนขาดทักษะการทำงานเชิงการคิดวิเคราะห์ และความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ ทักษะการทำงาน ทักษะการแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนการงานอาชีพในโรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว ยังขาดการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการทำงาน การแก้ปัญหา การคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เพื่อเป็นการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการเลือกในสิ่งที่สนใจ ได้ลงมือปฏิบัติจริง มีขั้นตอน การทำงานอย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่ความรู้ใหม่ ๆ ซึ่งเป็นการค้นพบความรู้ด้วยตัวของผู้เรียนเองตามแนวคิดการสร้างความรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับชุมชน ท้องถิ่น ตามมาตรฐานการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ

ผู้วิจัยจึงได้วางแผนพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยศึกษาค้นคว้าหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ การออกแบบการเรียนการสอนเป็นทักษะสำคัญที่ครูควรมี เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจในการสอนของครู การออกแบบการเรียนการสอนมีหลากหลายรูปแบบและแนวคิดที่ครูสามารถเลือกใช้ได้หรือนำมาออกแบบการเรียนการสอนด้วยตนเอง ผลการออกแบบการเรียนการสอน อาจเป็นรูปแบบการสอน วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนการสอน ครูควรมีคุณลักษณะเชิงวิชาการ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายการสอนที่ต้องการ (อภิณห์พร สถิตภาคีกุล, 2563) สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ โดยครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการทางสมองและเน้นคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์ ใช้สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศ เครือข่ายการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สถานศึกษามีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้และนำผลที่ได้ใช้เป็นข้อมูล เพื่อพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ให้เกิดคุณภาพสูงสุดต่อผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยต่าง ๆ เหล่านี้บูรณาการและประยุกต์ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว และพัฒนาได้เป็นกระบวนการขับเคลื่อนโดยใช้ “CLEAR Model” ซึ่งเป็น

นวัตกรรมสำหรับการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการในปีการศึกษา 2565 และได้ถอดบทเรียนปัจจัยแห่งความสำเร็จขยายผล เผยแพร่และสร้างเครือข่ายในการร่วมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว
2. เพื่อศึกษาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว
3. เพื่อศึกษาความสามารถด้านทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน คณะกรรมการวิชาการ และผู้ปกครอง ที่มีต่อการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22101 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียน ห้อง ม.2/3 จำนวน 30 คน คณะกรรมการวิชาการโดยใช้หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มและหัวหน้างานวิชาการ จำนวน 9 คน และผู้ปกครอง โดยเลือกผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดผู้วิจัยคัดเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว มี 2 ลักษณะ ได้แก่ แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 3 ฉบับ แบบบันทึกผลการจัดการเรียนรู้แบบโครงงานบันทึกตามสภาพจริง 1 ฉบับ และ แบบทดสอบ (ก่อนเรียน-หลังเรียน) ตามสภาพจริง จำนวน 1 ฉบับ รวมทั้งสิ้น 5 ฉบับ

จากนั้นนำเครื่องมือวิจัยให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องและได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ 0.67-1.00 ซึ่งทุกข้อผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และทำการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) หาค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 50% แบ่งกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.20-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20-1.00 คัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ไว้จำนวน 30 ข้อ และหาค่าความ

เชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ และ ริชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.844 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

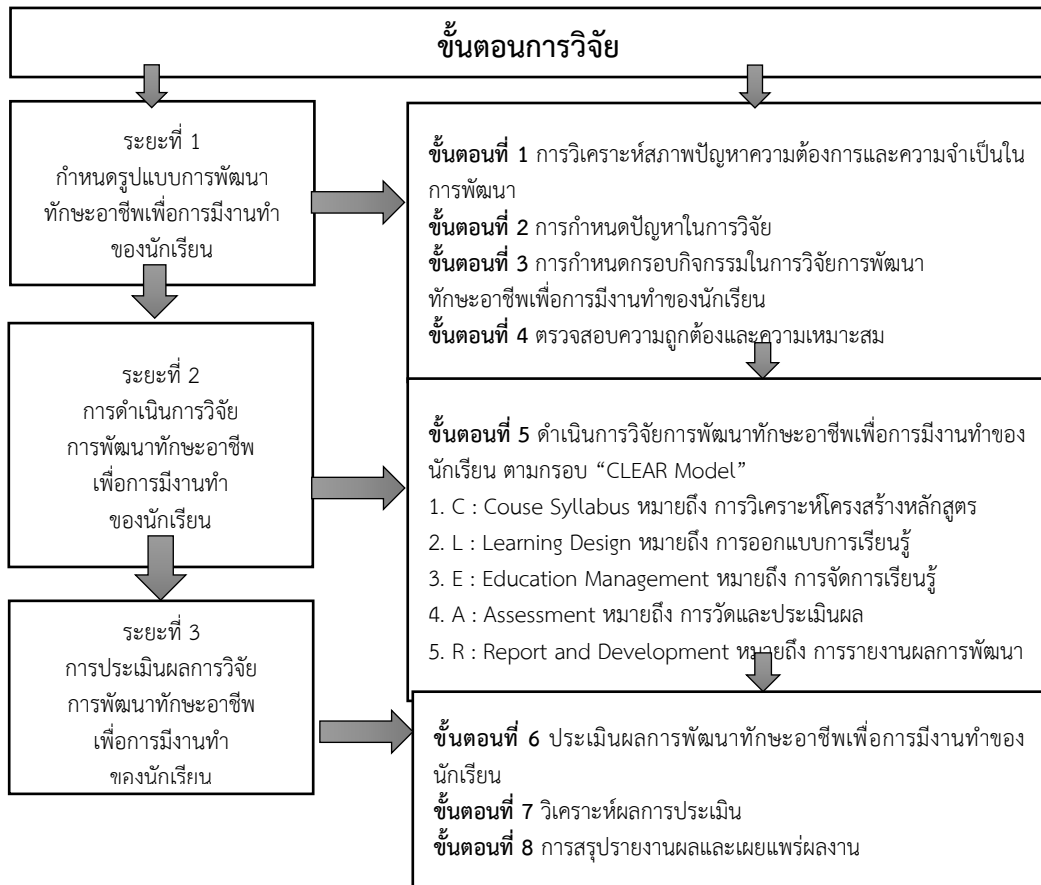
ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองระหว่างปีการศึกษา 2565 ช่วงเดือนมีนาคม 2566 และได้จัดประชุมชี้แจงกลุ่มเป้าหมายตามขั้นตอนดังนี้

1. แบบสอบถามฉบับที่ 1 ดำเนินการเก็บข้อมูลหลังการพัฒนาในปีการศึกษา 2565 (ระหว่างวันที่ 13-17 มีนาคม 2566)
2. แบบสอบถามฉบับที่ 2 ดำเนินการเก็บข้อมูลหลังการพัฒนาในปีการศึกษา 2565 (ระหว่างวันที่ 13-17 มีนาคม 2566)
3. ผลการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ดำเนินการเก็บข้อมูลหลังการพัฒนาในปีการศึกษา 2565 (ระหว่างวันที่ 13-17 มีนาคม 2566)
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ดำเนินการเก็บข้อมูลเมื่อปีการศึกษา 2565 (ระหว่างวันที่ 13-17 มีนาคม 2566) ผู้วิจัยได้ดำเนินการคือ ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แล้วเก็บรวบรวมคะแนนไว้เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 (80 ตัวแรก) จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนรู้แบบโครงงานที่กำหนดเก็บบันทึกผลการเรียนรู้และทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนเพื่อหาค่าเฉลี่ยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน E_2 (80 ตัวหลัง)
5. แบบสอบถามฉบับที่ 4 ดำเนินการเก็บข้อมูลเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2565 (ระหว่างวันที่ 13-17 มีนาคม 2566)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าร้อยละ, ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเพื่อหาคะแนนก่อนเรียนและคะแนนหลังเรียน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน
2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน การทดสอบที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว ปีการศึกษา 2565 ก่อนเรียนกับหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัยเป็น 3 ระยะ 8 ขั้นตอน ปรากฏรายละเอียดดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 สรุปขั้นตอนการวิจัยการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการตามวิธีกระบวนการวิจัย สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนโดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.11) อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ด้าน E: Education Management มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.22) และด้าน A: Assessment มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.22) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้าน R: Report and Development มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$ =4.15) ด้าน C: Course Syllabus Analysis

มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=4.02$) อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้าน L: Learning Design มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=3.97$) อยู่ในระดับมาก สอดคล้องตามสมมติฐาน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่วพบว่า โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมินมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.06$) เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายกลุ่มที่ประเมิน พบว่า คณะกรรมการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$) รองลงมา คือ ผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.02$) สอดคล้องตามสมมติฐาน

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน

3.1 ผลการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้ตามการพัฒนาทักษะอาชีพ เพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว หลังการพัฒนาตามสภาพจริง พบว่า โดยภาพรวมความสามารถด้านการเขียนโครงการอาชีพในฝัน-โครงการอาชีพ อยู่ในระดับดีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 70 โดยมีคะแนนรวม เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 83.43 และเมื่อพิจารณาความสามารถ พบว่า ความสามารถด้านการทำโครงการอาชีพ เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 85.22 และความสามารถด้านการเขียนโครงการอาชีพในฝัน เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 81.25 สอดคล้องตามสมมติฐาน

3.2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามการพัฒนาทักษะอาชีพ เพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.56 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.83 เมื่อทดสอบค่าที พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องตามสมมติฐาน

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการวิชาการที่มีต่อการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว หลังการพัฒนา พบว่า โดยภาพรวมทุกกลุ่มที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$) และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่มที่ประเมิน พบว่า คณะกรรมการวิชาการมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.37$) รองลงมาคือ ผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.33$) ส่วนนักเรียน ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุด ($\bar{X}=4.08$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องตามสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการวิชาการ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ด้าน E: Education Management และด้าน A : Assessment มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้าน R: Report and Development ด้าน C: Course Syllabus Analysis อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้าน L: Learning Design อยู่ในระดับมาก สอดคล้องตามสมมติฐานที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยมีการวางแผน พัฒนารูปแบบ เทคนิคกระบวนการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ ในการขับเคลื่อนระบบการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยให้ความสำคัญกับการระดมความร่วมมือของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการพัฒนาผู้เรียน โดยผู้วิจัยใช้กระบวนการบริหารจัดการภายใต้รูปแบบ “CLEAR Model” สอดคล้องกับ พระสมุห์นริศ นรินโท โดยได้กล่าวถึงบทบาทของครูและนักเรียนในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทักษะ คุณลักษณะ และรูปแบบการสอนที่นำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน ซึ่งเป็นเป้าหมายที่สำคัญของการศึกษาและการศึกษาทั่วโลกได้ให้ความสนใจกับคุณภาพครูในการขับเคลื่อนที่จะพัฒนาการเรียนการสอนของนักเรียน (พระสมุห์นริศ นรินโท, 2562) และสอดคล้องกับ อภินิพพร สถิตภาคีกุล การพัฒนาศักยภาพครูสู่คุณภาพผู้เรียน ได้แก่ การออกแบบการเรียนการสอนเป็นทักษะสำคัญที่ครูควรมี เนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจในการสอนของครู การออกแบบการเรียนการสอน มีหลากหลายรูปแบบและแนวคิดที่ครูสามารถเลือกใช้ได้หรือนำมาออกแบบการเรียนการสอนด้วยตนเอง ผลการออกแบบการเรียนการสอน อาจเป็นรูปแบบการสอน วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนการสอน ครูควรมีคุณลักษณะเชิงวิชาการ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายการสอนที่ต้องการ (อภินิพพร สถิตภาคีกุล, 2563)

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการวิชาการ และผู้ปกครอง พบว่า โดยภาพรวมทั้งสองกลุ่มที่ประเมินมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจำแนกเป็นรายกลุ่มที่ประเมิน พบว่า คณะกรรมการวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก สอดคล้องตามสมมติฐานที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ครูส่งเสริมด้านการจัดการเรียนการสอนและวิธีการส่งเสริมการ

เรียนรู้ โดยใช้กระบวนการจัดการและการมีส่วนร่วมของนักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการวิชาการ ในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน ภายใต้รูปแบบ “CLEAR Model” สอดคล้องกับ กวินทร์เกียรติ นนธ์พละ พบว่า 1) ศักยภาพที่จำเป็นสำหรับข้าราชการครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวงศึกษาธิการประกอบด้วย ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2) แนวทางการพัฒนาศักยภาพสำหรับข้าราชการครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวงศึกษาธิการประกอบด้วย หลักการที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครูมีความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับวิชาชีพครูโดยมีจุดมุ่งหมายให้เกิดศักยภาพที่จำเป็น ทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความต่อเนื่องจากระดับต้นไปยังระดับกลางและระดับสูง ตามลำดับ มีวิธีการพัฒนาที่หลากหลายตรงตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนามีคณะกรรมการและหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนาและกำกับดูแล การนำผลการพัฒนาไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งผลต่อการมีหรือเลื่อนวิทยฐานะและการต่อใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของข้าราชการครู (กวินทร์เกียรติ นนธ์พละ, 2560)

3. ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน

3.1 ผลการวิเคราะห์ผลการจัดการเรียนรู้ตามการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว หลังการพัฒนา ตามสภาพจริง พบว่า โดยภาพรวมความสามารถด้านการเขียนโครงการอาชีพในฝัน-โครงการงานอาชีพ อยู่ในระดับดีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ 70 โดยมีคะแนนรวม เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 83.43 และเมื่อพิจารณาความสามารถ พบว่า ความสามารถด้านการทำโครงการงานอาชีพ เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 85.22 และความสามารถด้านการเขียนโครงการอาชีพในฝัน เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 81.25 สอดคล้องตามสมมติฐาน

3.2 ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนสอบก่อนเรียน (Pretest) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 19.56 คะแนนทดสอบหลังเรียน (Posttest) มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.83 เมื่อทดสอบค่าที พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องตามสมมติฐานที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่า ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้รูปแบบ “CLEAR Model” ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการทำงาน ทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน ทักษะการแสวงหาความรู้ และทักษะการจัดการ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามที่หลักสูตรสถานศึกษากำหนด ซึ่งการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน ครูผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และนำผลที่ได้ไปใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนา ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนให้เกิดคุณภาพสูงสุดต่อผู้เรียนเป็น

สำคัญ ซึ่งการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่สำคัญโดยยิ่งไปกว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้ และคุณธรรม ผู้สอนต้องพยายามคัดสรรกระบวนการเรียนรู้ออกแบบการเรียนรู้ให้สอดคล้อง กับศักยภาพและบริบทของผู้เรียน การกำหนดบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การใช้สื่อ การเรียนรู้ที่หลากหลาย การจัดการเรียนรู้ และการออกแบบการวัดและประเมินผล เพื่อพัฒนา ผู้เรียนและนำไปสู่การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนสอดคล้องกับ อภินิหาร สถิตภาศิกุล ศึกษาการออกแบบการเรียนรู้การสอน: ทักษะเพื่อความสำเร็จของครู การออกแบบการเรียนรู้การสอน เป็นทักษะสำคัญที่ครูควรมีเนื่องจากเป็นทักษะที่แสดงให้เห็น ถึงศักยภาพ ความรู้ความสามารถ และความตั้งใจในการสอนของครูการออกแบบการเรียนรู้ การสอนมีหลากหลายรูปแบบและแนวคิดที่ครูสามารถเลือกใช้ได้อธิบายออกมาออกแบบการเรียนรู้ การสอนด้วยตนเอง ผลการออกแบบการเรียนรู้การสอน อาจเป็นรูปแบบการสอน วิธีสอน สื่อการเรียน การสอน และแผนการจัดการเรียนรู้การสอน ครูควรมีคุณลักษณะเชิงวิชาการและการ เรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการออกแบบการเรียนรู้การสอนให้ประสบผลสำเร็จตาม เป้าหมายการสอนที่ต้องการ (อภินิหาร สถิตภาศิกุล, 2563)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการ วิชาการที่มีต่อการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยใช้ “CLEAR Model” รายวิชา ง 22102 การงานอาชีพ โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว หลังการพัฒนา พบว่า โดยภาพรวม ทุกกลุ่มที่ประเมินมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแต่ละกลุ่ม ที่ประเมิน พบว่า คณะกรรมการวิชาการมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด อยู่ในระดับมากคือ ผู้ปกครอง อยู่ในระดับมาก ส่วนนักเรียนค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำสุด อยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องตามสมมติฐานที่ผลปรากฏเช่นนี้เป็นเพราะว่าครูระดมความคิดร่วมแลกเปลี่ยน เรียนรู้ร่วมกับนักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการวิชาการ เพื่อสะท้อนสภาพปัญหาในการ พัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โรงเรียนเทศบาลจูงฮั่ว มีการพัฒนารูปแบบ เทคนิค กระบวนการในการขับเคลื่อนระบบการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำ ของนักเรียนภายใต้รูปแบบ “CLEAR Model” ซึ่งประกอบด้วย 1) C: Course Syllabus Analysis การวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร 2) L: Learning Design การออกแบบการเรียนรู้ 3) E: Education Management การจัดการเรียนรู้ 4) A: Assessment การวัดและประเมินผล และ 5) R: Report and Development การรายงานผลการพัฒนา เป็นที่น่าพอใจของทุกฝ่าย และนำผลไปปรับปรุงพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ วรรณญา ลิ้มประเสริฐ ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่สำคัญในการกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมาย หรือ ต้องปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียน ดังนั้นครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญในการสร้าง

ความพึงพอใจให้เกิดขึ้นในผู้เรียน (วรัญญา ลัมประเสริฐ, 2558) และสอดคล้องกับ ปัญหา ฤกษ์อนันต์ ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานมีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับสูง (ปัญดา ฤกษ์อนันต์, 2554)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การดำเนินการขับเคลื่อนระบบเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยครูผู้สอนใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ภายใต้รูปแบบ “CLEAR Model” ควรดำเนินการตามขั้นตอน และประเมินคุณภาพตามตัวชี้วัดที่กำหนด เพื่อการพัฒนาและเสริมสร้างขวัญกำลังใจ ตลอดจนแนวโน้มการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียนให้เกิดขึ้นอย่างยั่งยืน ดังนี้

1. ด้าน C: Couse Syllabus Analysis การวิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตร ควรกำหนดเนื้อหาในรายวิชาเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา เนื้อหาในรายวิชามีความทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและพื้นฐานของผู้เรียน

2. ด้าน L: Learning Design การออกแบบการเรียนรู้ ควรกำหนดเป้าหมายและวางแผนพัฒนาการเรียนการสอนอย่างสม่ำเสมอ ใช้วิธีการสอนหลากหลายเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา มีแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคนิคหรือวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย

3. ด้าน E: Education Management การจัดการเรียนรู้ ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้คิดวิเคราะห์ ปฏิบัติจริง มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอนกับผู้สอน มีการนิเทศและติดตามผลการสอนอย่างสม่ำเสมอ และมีการสร้างเสริมบรรยากาศที่อบอุ่นเป็นมิตรในขณะจัดการเรียนการสอน

4. ด้าน A: Assessment การวัดและประเมินผล ควรประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อนำไปสู่การพัฒนาตนเอง และดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนชัดเจนและยุติธรรม

5. ด้าน R: Report and Development การรายงานผลการพัฒนา ควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนรวบรวม วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียน เพื่อนำไปวางแผนพัฒนาการเรียนรู้ จัดกิจกรรมส่งเสริมความรู้ เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถท้าวิจัยในชั้นเรียนได้ สนับสนุนให้มีการร่วมมือในการ

ดำเนินการวิจัย เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครูผู้สอนด้วยกันในโรงเรียนและสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำวิจัยในวิชาที่สอนเพื่อนำมาพัฒนาผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยหรือองค์ประกอบที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณภาพของผู้เรียนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. ควรศึกษาการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำของนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ของผู้เรียนสูงขึ้นอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553. กรุงเทพมหานคร: สยามสปอร์ต ซินดิเคท.
- กวินทร์เกียรติ นนธ์พละ. (2560). การพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูในศตวรรษที่ 21 ของกระทรวงศึกษาธิการ. ใน รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิญาดา ฤกษ์อนันต์. (2554). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน. ใน วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระสมุทรนริศ นรินโท. (2562). การพัฒนาครูเพื่อคุณภาพของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์, 6(3), 462-463.
- วรัญญา ลิ้มประเสริฐ. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้บนเว็บไซต์ Weebly เพื่อส่งเสริมการทำโครงงานคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ใน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วันทนา สิงห์นา. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้แบบ ชิปปา เสริมด้วยชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ต่อ มโนมติลม ฟ้า อากาศของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย, 7(ฉบับพิเศษ), 82.
- อภิสิทธิ์พร สติภาศิริกุล. (2563). การออกแบบการเรียนการสอน: ทักษะเพื่อความสำเร็จของครู Instructional design: Teacher's skill for success. วารสารนาครบุตปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 10(ฉบับพิเศษ), 35-41.